

Кои-то же послѣ много-то мъкы умираха за вѣрѣ-тя, именувахаса мученицы. Притомъ, кои-то претѣрпѣха много мъкы, съ постоянно мненіе, и въ тѣхъ мъкы суши не умираха, но живѣаха, тѣи са выкаха исповѣдници и мученицы произволни.

Глава 13.

За видовы-те на мъки-те и смърти-те, кои-то претѣрпѣха мученицы-те.

Изычници-те, да быха преобвърнали постоянны мнѣніа на Хрїстіани-те, употребаваха многоспособны мъкы: грабителства на имот-атъ, запиранѣ въ темницы, раны, искљочванѣ на стаки-те, тураха ги да купаатъ металъ, поставаха ги въ затученіа ограничени, въ звѣроборства, и другы тѣжкы, отъ кои-то са растреперува челоуѣкъ само да ги помисли. А кѣто неможаха да ги поколебаатъ отъ постоянство-то на вѣра-та Хрїстова съ трепетны мъкы, тогава ги предаваха на смърть. А видови-те на мученическа-та смърть бѣха много и различни; зацо-то нѣкои гораха, едни удаваха, другы убиваха съ каманы, нѣкои фѣрлаха вързани съ камакъ въ море-то, на нѣкои отсичаха глѣвы-те, едни набиваха на коловы, другы тураха на кръстъ съ глѣвъ-тѣ на долу, едни раскъсуваха, а нѣкои фѣрлаха на звѣрови-те, да ги ракъсатъ, а другы наказуваха съ различни другы мъкы, както ги учеше безчелоуѣческа-та и звѣрска-та имъ лудость.